

DE VIER STADIA VAN BEWUSTZIJN.

Door Paul Wink

Veel van de teksten in dit artikel zijn afkomstig van de heer J. van Rijckenborgh, stichter en grootmeester van het Lectorium Rosicrucianum, de internationale geestesschool van het Gouden Rozenkruis.

Voornoemde teksten zijn echter niet letterlijk uit de boeken overgenomen maar door mij geïnterpreteerd en met mijn persoonlijke visie op dit thema in dit artikel geïntegreerd.

Mijn visie is mede gebaseerd op de inzichten van Rudolf Steiner, Mikhaël Aïvanhov, Judith von Halle, alsmede vele overige denkers, astrologen e.a., en mijn vrienden en kennissen.

De vier stadia van bewustzijn zou ik als volgt willen aanduiden:

1. De mens die zich begint te openen voor het inzicht, als een preherinnering, dat er wellicht een geestelijke wereld, een Schepping, een plan is. *De belangstellende mens.*
2. De mens die gelooft in het bestaan van een goddelijk plan voor wereld en mensheid, alsmede de hulp van de geestelijke wereld, en van Christus. Zijn geloof is inmiddels zo sterk geworden dat zijn waarheid zijn levenshouding wordt. *De Johannesmens.*
3. De mens bij wie na volharding van zijn 'bevrijdende' levenshouding het goddelijke atoom, de roos des harten, 'gespleten' wordt door de radiatie Christi waardoor er een 'nieuwe' (geestelijke) Zon en Zodiak ontstaat. *De 'verlichte' Jezusmens.*
4. De mens die 'Weet' en daarom Christus navolgt, God dient, waardoor zijn gehele stelsel verder gereinigd wordt, doordrongen wordt van goddelijke Licht, de Liefde Gods, en de 'Verlossing', de werkelijke Vrijheid, gevierd wordt. *De Christusmens.*

Het eerste stadium, van de belangstellende mens, wordt in onze tijd ondersteund door het zodiakale Beeld Vissen (333 AD tot 2493 AD). Door/Na Christus is er werkelijk een *nieuwe tijd* aangebroken met een ander menstype (zie hierover meer op mijn site: *diverse artikelen*). Dit eerste stadium houdt dus *in onze tijd* in dat de mens geroepen is om met gewoon verstand en met gewoon gevoel (=hartwerkzaamheid) tot begrip – dus met hart en hoofd – te komen waarom wij nu eigenlijk leven, wat onze taak is naar de wereld en de mens(heid). Zelfkennis. Tevens het stimuleren van altruïsme: liefde op mensenmaat. Alsmede de schepping proberen verstandelijk te begrijpen. Ofwel, men dient nu een *redelijk zedelijk* mens te worden, levend uit de preherinnering dat het leven niet voor niets is, geen toeval is. *De zoeker is geboren*. Meestal wordt deze mens aangetrokken door kerken, spirituele-, filosofische richtingen e.a. Astrologisch kan men zeggen dat men eerst de dialectische mercuriusladder van de gewone kennis op moet gaan, en de venusverdieping van het hart moet stimuleren: het 'juiste' gevoel. Omdat de vier stadia het model hebben van een piramide, is metaforisch vooral dit eerste stadium het grote fundament van de piramide, en vallen hier ook de meeste mensen onder.

Het tweede stadium, van de Johannesmens, bestaat uit *het rechtmaken van de paden voor de Heer*. Deze mens vordert op zijn weg naar bewustwording. Zijn geloofskracht in Christus, in God, in de geestelijke wereld, en in het plan Gods (hoe weinig men er ook van weet), is sterk. Meestal wordt deze mens leerling van een inwijdingsschool, mysterieschool, geestesschool. Hij weet dat hij zowel naar zijn -ik- als naar zijn (lagere) ziel *onder dient te gaan* in Christus, ofwel zijn hoofd metaforisch op het hakblok te leggen. In het weten dat -ik- het niet kan, dat het -ik- minder moet worden, en dat die andere (de nieuwe ziel) in hem dient te wassen.

De fase van het Geloof.

Hij staat nu sterker in het heilbegeren, ofwel in de hogere venuswerking: de astrofische geestelijke werking, het verlangen om te zijn naar de goddelijke bedoeling van de mens.

Tevens is zijn kennis vol geworden, en door onthechting weer leeg geworden (vol-ledig), waardoor er een nieuwe kennis *des heils* is gekomen: de eerstehands kennis, het hogere denken/weten, de Hoge Rede. God wordt nu steeds sterker zowel gevoeld als begrepen. Deze mens ontvangt de witte roos. Hij wordt verbonden met de ‘bloedskracht van alle vrijgemaakten, van een waarlijk levende gemeenschap van mensen die hem voorgingen op het pad’, en ontvangt als extra ondersteuning een nieuwe siderische straling/kracht, ofwel sterrenkracht, die komt uit Cygnus en Serpentarius, en die sterrenkrachten vertegenwoordigen voor de aardemensen hier de drie zogenoemde mysterieplaneten: Uranus, Neptunus en Pluto. Juist deze drie planeten vertegenwoordigen, en ondersteunen, astrofisch de zielenontwikkeling richting geest-ziel, ofwel de ‘hogere voertuigen’ in de mens. (Lees meer over Cygnus en Serpentarius e.a.: <https://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/Samenvatting%20uit%20De%20Apocalyps%20van%20de%20nieuwe%20tijd%201964,%201965,%201966,%201967.pdf>)

De planeten Mercurius tot en met Saturnus werken astrologisch voornamelijk uit op de ontwikkeling van de persoonlijkheid (de lagere ziel), en de ‘lagere’ voertuigen van de mens. Als het persoonlijkheidsorganisme van een mens op een bepaald moment voldoende ontwikkeld is, zoals bij de belangstellende mens van het eerste stadium, gaat het daarna vooral om de verdere ontwikkeling van de ziel, die vanaf dat moment een ‘schat des bloeds’ ontvangen gaat, om dus verder te *kunnen* groeien. Omdat het laagste aanzicht van de ziel het bloed is, dient het tot nu toe – *door het trachten te staan in een nieuwe bevrijdende levenshouding* – gereinigde bloed van de aanvangende leerling een extra impuls te krijgen om de ziel te kunnen laten ontwikkelen tot geest-ziel. Hij wordt in het bloed, *dus naar de ziel*, verbonden met alle vrijgemaakten (in Christus).

De mysterieplaneten Uranus en Neptunus werken vooral uit op de geestelijke ‘antennes’ van de mens, respectievelijk hypofyse en pinealis. (Zie meer op mijn site artikel over Hypofyse). Als deze twee klieren niet tot ontwikkeling komen, is een ontwikkeling van de geest-ziel zo goed als onmogelijk. (Vandaar de aanvallen van de ‘tegenmachten’ om ze juist fysiek te beschadigen, o.a. door bepaalde voeding, straling, vaccinaties, en andere vergiften).

Vooraf dus na de ‘ontdekking’ van deze drie mysterieplaneten – waardoor ze echt werkzaam werden – is het voor de mens, die vanwege zijn naar bevrijding strevende levenshouding daartoe geadeld is, mogelijk geworden om de geest-ziel tot ontwikkeling te brengen. Tevens werpt het aankomende zodiakale beeld Aquarius/Waterman zijn schaduw vooruit door de ‘ontdekking’ van haar leidende planeet Uranus in 1781, en worden (naast Vissen) ook de Watermanopdrachten steeds belangrijker. (Zie mijn site artikel Opdrachten Aquarius). De mysterieplaneten schenken nu deze mens de juiste straling, c.q. mogelijkheden om ze tot in het bloed (= dus ziel) te laten uitwerken. Want bloedsstaat is levensstaat (is handeling). Zo groeit dan door een gerichte bevrijdende levenshouding, ondersteund door de stralingskrachten van de drie mysterieplaneten, *en tevens extra voor de gezegende mens, die verkeren mag in een rein tempelkrachtveld, ook het stralingsveld van de tempel (waar de voornoemde drie mysterieplaneten geconcentreerd zijn in hun uitwerking)*, de nieuwe ziel, de bewustzijnsziel, ofwel geest-ziel. De transmutatie is ingezet. De Marsinwijding is aanstaande. (Dan zal tenslotte, als de tijd daar is, bij de laatste fase, Pluto de transfiguratie begeleiden.)

De karikaturale uitwerking van de mysterieplaneten is altijd als eerste in de wereld te zien: 1781: Uranus: industriële revolutie, IT, seksuele ontaarding (zie artikel hypofyse op de site). 1603 + 1846: Neptunus: vervuiling, chemie, surrogaat, drank en drugs, illusie enz. 1930: Pluto: kernenergie en atoombommen, zwarte magie.

Het derde stadium, de Jezusmens, behelst allereerst de zelfovergave aan Christus.

Dit is astrosofisch de Marsinwijding. De fysieke moed van Mars (= astrologisch gezien) is nu verhoogd naar het hogere astrosofische octaaf van Mars: de morele moed, de moed om het -ik- over te dragen aan Christus, de zelfovergave. Dit is eigenlijk de moeilijkste inwijding. “Hij die zichzelf overwint is sterker dan hij die een stad inneemt.”

Hij ontvangt de rode roos. *De fase van de Hoop.*

De transmutatie richting vervolmaking is nu werkelijk sterk werkzaam waardoor zodoende het oorspronkelijke godsatoom, de roos des harten, door de Christusradiatie wordt ‘gesplitst’.

De oude zodiakale dialectische brandpunten in onze aura (waardoor, waarmee de astroloog bijvoorbeeld de horoscoop kan trekken) zijn minder geworden, en doven uiteindelijk uit.

En door de splitsing van het oeratoom staat nu een nieuwe Zon en een nieuwe Zodiak, de Apostolische Zodiak (de statica), te lichten. “*Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.*”

De astrologische Zon vertegenwoordigt ons goddelijk IK, en idem de Maan ons lagere -ik-.

Door de atoomsplitsing door de Christusradiatie is ons IK nu door een nieuwe astrosofische Zon, Christus, op de juiste manier ‘overstraald’, en leidt nu de ziel in haar verdere opgang.

Onze persoonlijkheid, ons lagere ik, is nu door een nieuwe Maan via de nieuwe Zon, *verlicht*.

Deze ‘verlichte’ mens heeft tevens de beschikking over 5 helpers, ofwel de (nu astrosofische) planeten die om de Zon draaien, te weten: Mercurius, Venus, Mars, Jupiter en Saturnus.

Zij vormen een vijfhoek, een pentagram, dat het symbool is van de Nieuwe Mens, en zij vertegenwoordigen de vijf punten: het hoofd, de beide handen en de beide voeten.

De dialectische astrologische Jupiter geeft de behoefte aan uitbreiding van het ik-bewustzijn, dat vooral hoort bij de ontwikkeling in het eerste stadium. De astrosofische Jupiterinwijding

volgt nu tevens in dit derde stadium en geeft de behoefte aan de uitbreiding van het Rijk Gods (en niet van een aards paradijs, hoe edel ook). Een waarlijke nieuwe levenshouding.

Ook de Saturnusinwijding geschiedt: *Hij heeft zijn klederen gewassen* (rokken van vellen).

De Heilige Geest (=astrosofisch ook Saturnus), reinigt nu zijn voertuigen in *witte klederen*.

De mens gaat door de enge poort (van Saturnus). De dood is feitelijk overwonnen.

Het merkteken aan zijn voorhoofd staat te stralen, de hypofyse heeft zijn voorhoofdschakra geopend, werkzaam gemaakt, zodat de vierde hersenholte de Verlichting uitstraalt.

De astrosofische (dus geestelijke) Uranusinwijding doet het Licht Gods lijfelijk in de mens geboren worden. De Christus is in hem, de Liefde Gods. *De zielegestalte is wedergeboren.*

Bij de Venusinwijding werd de mens louter verbonden met de Liefde Gods, nu, na de

Uranusinwijding, leeft hij uit het verklarende Licht Gods en straalt Het uit.

Het vierde stadium, de Christusmens.

De Jezusmens staat nu volledig in de nieuwe levenshouding: ‘Heer wat wilt U dat ik doen zal’. Zijn gehele stelsel is nu bezig het laatste nog onreine te helen, heiligen, te vervolmaken;

en is op weg naar de ver-vol-making, het opgaan van de ziel in de geest, de alchemische bruiloft in de toren van Olympus. De astrosofische Neptunusinwijding wordt nu een feit:

De geestgestalte wordt door de geest-die-uit-God-komt ontstoken.

De mens ontvangt de gele ofwel gouden roos. *De fase van de Liefde.*

Hij viert het Heilig Avondmaal. De mens is nu in God.

Mercurius denkt/kent de goddelijke idee, terwijl Neptunus, als astrosofisch spiritueel hoger octaaf van Mercurius, de goddelijke idee zelf baart, schept. De pinealis (kruinchakra) straalt.

De laatste fase vindt nu plaats. De Verlossing, de werkelijke vrijheid.

Als Witte Christus-Magiër (Neptunus-Pluto) is hij geworden om ‘God’ te zijn.

Deze mens behoort nu metaforisch tot de gouden top van de piramide.

De astrosofische Plutoinwijding: en ook volgens de Bijbel, is: ‘Gij zijt tot vrijheid geroepen.’

De transfiguratie is volbracht.